

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Cesaravgvstano Et Tyrasonensi Episcopis, & R. Lain Archidiaconi Iaccensi
Oscensis diocesis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

curavimus auctoritate apostolica confirmare. Quocirca fraternitati vestre per apostolica scripta mandamus quatinus si quis predictas nobiles super bonis predictis presumperit temere molestare, vos illum a presumptione sua per censuram ecclesiasticam sublato appellationis obstaculo ratione pravia compescatis. Quod si non omnes &c. nihilominus exequantur. Datum Laterani Non. Octob. pontificatus nostri anno quartodecimo.

*PRIORI ET CONVENTUI
sancti Vincentij Vlixbonensis.*

*Epist. 119.
Confirmatur
compositio facta
cum Episcopo
Vlixbonensi.*

Cum a nobis petitur quod iustum est, & honestum &c. usque effectum. Eapropter, dilecti in Domino filij, &c. usque assensu, compositionem quam dilecti filij F. Prior & P. Cantor Alcobatie iudices a sede apostolica delegati super libertate, exemptione, ac aliis rebus monasterij vestri inter vos & venerabilem fratrem nostrum Episcopum Vlixbonensem fecerunt, sicut sine pravitate providè facta est & ab utraque parte sponte recepta, & in eorum authentico continetur, auctoritate apostolica confirmamus & presentis scripti patrociniò communimus. Nulli ergo &c. nostræ confirmationis &c. usque incursum. Datum Laterani Non. Octob. pontificatus nostri anno quartodecimo.

*ABBATI, SUPERIORI, ET
Sacriste Alcobatie Vlixbonensis diocesis.*

*Epist. 120.
Super eodem.*

Dilecti filij Prior & conventus monasterij sancti Vincentij Vlixbonensis a nobis humiliter postularunt ut compositionem quam dilecti filij F. Prior & P. Cantor Alcobatie iudices a sede apostolica delegati super libertate, exemptione, ac rebus aliis ejusdem monasterij inter ipsos & venerabilem fratrem nostrum Episcopum Vlixbonensem fecerunt, prout in eorum authentico continetur, apostolico dignemur munimine roborare. Ideoque discretioni vestre per apostolica scripta mandamus quatinus compositionem ipsam, sicut sine pravitate providè facta est & ab utraque parte sponte recepta, faciatis per censuram ecclesiasticam sublato appellationis obstaculo inviolabiliter observari. Quod si non omnes &c. usque exequantur. Datum Laterani Non. Octob. pontificatus nostri anno quartodecimo.

*LUNDENSI ARCHIEPISCOPO,
& Episcopo Rigenfi.*

Ad nostram noveritis audientiam pervenisse quod Strango civis Lundensis per suggestionem falsitatis & veritatis suppressionem in quarto affinitatis gradu, quo suam contigit uxorem, a nobis dispensationis litteras impetravit. Afferunt namque quod ante contractum matrimonium gradum affinitatis ejusdem ignoravit omnino, ac sibi vitæ periculum imminerebat nisi cohabitaret eidem. quod utique a veritate, sicut accepimus, est penitus alienum. Quin potius, si hujusmodi copula permitatur, quamplures exemplo ipsius ad contractus illicitos aspirabunt, nec ab eis poterunt cohiberi. Quocirca fraternitati vestre per apostolica scripta mandamus quatinus vocatis qui fuerint evocandi, si premissis veritas suffragatur, cum intentionis nostræ non fuerit hujusmodi precatori mendaci dispensationis beneficium indulgere, litteris illis nequaquam obstantibus, quod canonicum fuerit sublato appellationis obstaculo statuatis, facientes quod decreveritis per censuram ecclesiasticam firmiter observari. Datum Laterani vii. Idus Novemb. pontificatus nostri anno quartodecimo.

*CESARAVGVSTANO ET
Tyraſonensi Episcopo, & R. Laim Archidiacono Taccensi Oſcensis diocesis.*

Ne vinea Domini Sabaoth redigatur in solitudinem ex neglectu, & uvæ non valens producere, tribulos germinet atque spinas, oportet nos in eam mittere operarios, cum ipsam personaliter excollere non valeamus, qui extirpatis nocivis & amputatis superfluis, ac propaginibus subrogatis, ad fructus producendum optatos habilem eam reddant. Sanè ex litteris Pampilonensis conventus nostris est aures intimatum quod cum venerabilis frater noster Episcopus & dilecti filij de Aociis Archidiaconus Oſcensis & Decanus Tyraſonensis iudices delegati a nobis, Iohannem quondam eorum Episcopum a Pampilonensi Ecclesia removissent, ac sub pena excommunicationis injunxissent eisdem ut electionem de persona idonea celebrarent, ipsique carissimo in Christo filio illustri Regi Navarrae mandatum hujusmodi ostendissent, idem id non sustinens patienter, ad sedem apostolicam appellavit, & inhibuit eis ne aliquatenus eligerent sine ipso, graves minas intentans tam illis qui

qui eligerent quam ei qui electionem reciperet de se factam. Propter quod ipsi ultra terminum ad eligendum sibi præfixum eligere differentes, excommunicationis sententiam incurrerunt. Postmodum vero redeuntes ad cor, & Deum homini præferentes, absolutionis beneficium impetrarunt, juratoria juxta formam Ecclesiæ præstita cautione, ex qua sumpta occasione Rex idem totum ferè conventum, præter septem qui favebant eidem, & divina officia celebrant excommunicationis sententia parvipensa, à regno suo profusus eiecit, personatus eorum, beneficia, ac qualibet bona Ecclesiæ, quæ ad dispositionem pertinebant illorum, pro sua occupans arbitrio voluntatis. Præterea idem Episcopus, defuncto bonæ memoriæ P. Eximinij mensæ ipsorum Archidiacono archidiaconatum illius fretus Regis potentia eisdem contradicentibus occupavit, ipsum M. Petri post interpositam ad nos appellationem assignans, licet de antiqua & approbata consuetudine Pampilonensis Ecclesiæ assignatio archidiaconatus ejusdem simul ad Episcopum & Capitulum pertineret. Propter quod non modicum scandalum est exortum; quia, sicut fama publica protestatur, dictus M. pro collatione archidiaconatus illius quatuor millia præfato Episcopo præstitit obolorum, & conventus nihil de sua mensa recepit à tempore quo dictus archidiaconatus fuit collatus eidem. Vnde non immeritò metuunt quòd bona mensæ ad nihilum redigi debeant, si dictus M. non removeatur ab illo. Ipse namque elemosinæ ac infirmariæ bona destruxit dissolute vivendo, & archidiaconatum sanctæ Gemmæ, cui tunc temporis præsidebat, ignorante Capitulo pro magna pecuniæ quantitate pignori cuidam Militi obligavit, quem jam per octo annos detinuit & adhuc detinet idem Miles. Idem quoque Episcopus ad alienationes illicitas manus extendens, castra de Huarch & Montejardin, quæ inter bona Pampilonensis Ecclesiæ pretiosissima reputantur, irrequisito Capitulo prædicto Regi concessit, qui ea detinet violenter in enorme ipsius Ecclesiæ detrimentum. In cujus præjudicium præfatus Episcopus, ante latam in eum remotionis sententiam, multa de bonis ejus illicitè alienare præsumpsit, non solum Capituli verum etiam illorum irrequisito assensu quos ei coadjutores duximus deputandos. Porrò præfatus M. quia idem conventus mandato prædictorum judicum paruerunt, in eorum Ecclesia seculares Clericos intro-

Tom. II.

duxit, qui sprete sententia judicum eorundem, in ipsa cum excommunicatis præfatis diuina non metuunt celebrare. Cum igitur sæpèdicta Ecclesia sit adeo, sicut asseritur, desolata quòd nisi ei per nostræ sollicitudinis studium succurratur, vix adicere valeat ut resurgat, & excommunicatorum illorum malitia faciente quasi redacta in solitudinem, spinas & tribulos jam ceperit germinare, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus & districte præcipimus quatinus ad præfatam Ecclesiam personaliter accedentes, & habentes præ oculis solum Deum, ac super statu ipsius inquisita plenius & cognita veritate, auctoritate nostra, gratia, odio, & mundano timore postpositis, ex ea evellatis nociva, & plantetis utilia, ac revocatis ejectionis, detis Capitulo eligendi sibi Pontificem liberam facultatem, injungentes eisdem ut vobis presentibus electionem de persona idonea canonicè satagant celebrare, ea vero quæ de bonis ipsius Ecclesiæ tam ab ipso Episcopo quam ab aliis alienata inveneritis illicitè vel distracta, ad jus & proprietatem ipsius legitime revocantes, & illa quæ sunt per violentiam occupata cum fructibus perceptis ex eis, sicut justum fuerit, Capitulo restitui facientes, super mensæ archidiaconatu prædicto quòd canonicum fuerit statuatis, in his omnibus appellatione postposita processuri. contradicentes, si qui fuerint, vel rebelles per censuram ecclesiasticam compescendo. Nullis literis veritati & justitiæ præjudicantibus à sede apostolica impetratis. Quòd si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani Non. Novemb. pontificatus nostri anno quartodecimo.

EPISCOPO, ET DILECTIS
filiis Abbati sancti Victoris &
Cancellario Parisiensi.

Dilecti filij Abbas & conventus Virziliacensis sua nobis in sinuatione monstrarunt quòd cum nobilis vir Comes Njvernensis ab eorum monasterio pro ipsius custodia duas procuraciones, in Pascha videlicet & festo beate Mariæ Magdalene, exigeret annuatim, & in receptione ipsarum ipsum monasterium enormiter aggravaret maxima Militum & servientum multitudine constipatus, iidem mille quingentas marcas argenti super procuracionibus illis ei tali conditione mutuo concesserunt ut in unaquaque prædictarum solemnitatam, si Virziliacum accederet, quinquaginta libris Altisiodorensis monete pro

Epist. 123.
Scribitur pro
monachis Ve-
zeliacensibus.
Vide infra quib.
126.

B B b